

РЕШЕНИЕ

№ 781

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 20.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10016** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във вр. с чл.65 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/.

Образувано е по жалба от И. Т. А. срещу Заповед № РМЛ-18-РД48-8/08.08.2018 г. на вр.и.д. кмет на Район „М.“- Столична община за изземване на общински имот - жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от жалбоподателя и членовете на семейството му. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като постановена от некомпетентен орган, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Сочи се, че жалбоподателят не е уведомен за започналото административно производство, не са изяснени относимите фактически обстоятелства, в нарушение на чл.15, ал.6 ЗЗакрД не е изискано становище от дирекция „Социално подпомагане“; заповедта е немотивирана и постановена в нарушение на чл.65, ал.1 ЗОС и целта на закона. Искане се оспорената заповед да бъде прогласена за нищожна, алтернативно – да бъде отменена.

В съд.з. жалбоподателят И. Т. А., чрез адв.Н. и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата. Претендира за направените по делото съдени разноски.

Ответникът кмета на район „М.“-СО, в писмени бележки от юриск.Л., оспорва жалбата.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно Акт за общинска собственост №1862/28.09.2012г. на СО, Район „М.“, апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлява частна общинска собственост.

Със заповед №РМЛ16-РД66-25/21.11.2016г. на кмета на район „М.“ семейството на И. Т. А. е настанено в горното жилище, без със жалбоподателя да е сключен договор за наем.

При извършен в район „М.“ одит на настанителни заповеди за 2016г. е установено, че жалбоподателят не е включен в утвърдения от кмета на района годишен списък по чл.15, ал.6 от НРУУРОЖТСО за 2016г.

С уведомление, връчено на 09.02.2018г., жалбоподателят е уведомен за започнало производство по отмяна на заповедта за настаняване. Във възражение от 19.02.2018г., И. А. сочи, че е настанен на правно основание, тъй като към 31.03.2016г. семейството е било с адрес в Район „Изгрев“, където е било картотекирано.

По делото е представен Годишен списък за 2016г. на правоимащи граждани с определена жилищна група на СО-район „Изгрев“.

С писмо от 18.05.2018г. на кмета на район „М.“, жалбоподателят е уведомен, че районната администрация приема, че доколкото липсва подписан наемен договор, въпреки издадената настанителна заповед, той държи имота без основание; както и че обстоятелството, че е бил картотекиран в друг район е ирелевантно, доколкото не е бил включен в годишен списък по чл.15 на картотекираните през предходната година семейства /домакинства/, които се предвижда да бъдат настанени под наем.

Въз основа на горното, с оспорената Заповед № РМЛ-18-РД48-8/08.08.2018г. на вр.и.д.кмет на район „М.“-СО е нередено да се из земе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от семейството на И. Т. А.. Заповедта е съобщена на А. на 05.09.2018г., видно от представената по делото разписка, а жалбата срещу нея е подадена на 10.09.2018г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, поради което е налице и правен интерес от оспорването. Жалбата е подадена и в преклузивния срок за оспорване. По съществуто ѝ, съдът взе предвид следното:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган - кмета на Район „М.“ - СО, като правомощията му произтичат от разпоредбата на чл.65, ал.2 ЗОС, предвиждаща, че заповедите за изземване на общински имот, който се владее или държи без основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, могат да се издават и от кметовете на районите в случаите и по ред, установени от общинския съвет. Редът е този по Наредбата за общинската собственост, прита от СОС, чл.27, ал.1 от която предвижда, че общински имоти, които се владеят или държат без основание, не се използват по предназначение, или необходимостта от които е отпаднала, се извършва със заповед на кмета на района, на чиято територия се намира имота. Че лицето, подписало заповедта – зам.кмета на район „М.“ Р. Р., е определено да изпълнява длъжността „кмет на район „М.“, считано от 04.06.2018г. до завръщане на титуляра, се установява от представеното по делото решение №318/31.05.2018г. на СОС.

Заповедта е в предписаната писмена форма, като за мотивите ѝ -фактическите и правните основания за издаването ѝ е препратено към констативен акт, с който жалбоподателят е имал възможност да се запознае. Не са допуснати нарушения на

административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да водят до отмяната ѝ само на това основание.

По прилагането на материалния закон, съдът съобрази следното:

По делото е безспорно, че процесният недвижим имот е частна общинска собственост, обстоятелство което се установява от АЧОС № №1862/28.09.2012г. Безспорно е и че имотът се държи от жалбоподателят и неговото семейство. По наличието на основание за държане на имота, съдът приема следното:

Съгласно чл. 19, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, настаняването в общинско жилище се извършва със заповед от кмета на района по местонахождение на жилището. Съгласно ал.5 чл.19, заповедта се връчва по реда на Гражданския процесуален кодекс, като в съобщението се посочва дата за фактическото предаване на жилището, като заповедта влиза в сила от датата на фактическото предаване на жилището с протокол-опис. Съгласно чл.22, ал.1 от наредбата, въз основа на настанителната заповед кметът на района сключва писмен договор за наем, в който се определят: правата и задълженията на наемателя и наемодателя; наемната цена; заплащане на консумативи и такса смет; отговорността при неизпълнение; поддържането (текущи и основни ремонти) и други условия по наемното правоотношение. Предвид горното, съдът приема, че заповедта за настаняване поражда наемното правоотношение, а условията, при които се упражняват произтичащите от него права и задължения се определят със сключения между страните облигационен договор. В този смисъл се и практиката на ВАС в решение № 2262 от 04.03.2015 г. по адм. д. № 6117/2014 г., решение № 15186 от 15.12.2014 г. по адм. д. № 11109/2013 г., решение № 3892 от 20.03.2014 г. по адм. д. № 10353/2013 г. на ВАС, Решение № 12395/15.11.2016г. по адм. д. № 13422/2015г. на ВАС, III отд.; Решение № 4010/31.03.2017 г. по адм.д. №1813/2016г. на ВАС, III отд.; Решение № 12578/21.11.2016 г. по адм.д. № 12290/2015 г. на ВАС, III отд.; Решение № 12113/10.11.2016г. по адм.д. №13973/2015 г. на ВАС, III отд. и др.

Съдът намира, че за законосъобразността на оспорената заповед за изземване на имота са ирелевантни обстоятелствата относно картотекирането на семейството на жалбоподателя и включването му в списъка по чл.15 от Наредбата, които са били от значение и е следвало да се преценят към момента на издаването на заповедта за настаняване. Заповедта за настаняване е влязъл в сила административен акт, неоспорен по съдебен ред, от който са придобити права. Неговата отмяна би могла да се извърши само по реда и условията на чл. 99 и сл. от АПК /глава седма, „Възобновяване на производства по издаване на административни актове“/; но в случая това не е сторено.

С оглед горното съдът като приема, че жалбоподателят и неговото семейство държат имота на правно основание – заповед за настаняване в него, намира, че следва да отмени оспорената заповед.

При този изход на делото на жалбоподателя ще следва да се заплатят направените от него съдебни разноски за държавна такса-10лв. и адвокатско възнаграждение -750лв.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РМЛ-18-РД48-8/08.08.2018 г. на кмета на Район „М.“ - Столична община.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на И. Т. А., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноси в размер на 760 /седемстотин и шестдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: